

РЕШЕНИЕ

№ 3348

гр. ..., 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 182 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател:

при участието на секретаря

като разгледа докладваното от Гражданско дело ..0221110156208 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба от „.....“ ЕАД против В. М. Д., ЕГН *****, за признаване за установено по отношение на ответника, че дължи на „.....“ ЕАД сума за консумирана топлинна енергия в общ размер от 3074,03 лева, от които **2660,61 лева** – главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия за периода 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г. за реално потребена енергия, ведно със законната лихва от 28.06.2022 г. до изплащане на вземането, **332,23 лева** – мораторна лихва за забава от 15.09.2020 г. до 27.05.2022 г., както и суми за дялово разпределение **68,09 лева** - главница за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от 28.06.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, и **13,10 лева** - лихва за периода от 01.07.2019 г. до 27.05.2022 г. – суми, за които е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 34761/2022 по описа на Софийски районен съд, 161 състав. Претендират се разноси.

В исковата молба се твърди, че вземанията са възникнали по повод консумирана и незаплатена от ответника топлинна енергия за топлоснабден имот - гр., аб. № ..., за процесния период. Сочи се, че ответникът е клиент на топлинна енергия за битови нужди по смисъла на § 190 от ДР на Закона за енергетиката. Твърди се, че за сградата - етажна собственост, в която се намира имотът на ответника, е сключен договор за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия с „.....“ ООД, в изпълнение на разпоредбата на чл. 138б от Закона за енергетиката. Съгласно чл. 155, ал. 1, т. 2, сумите за ТЕ за процесния имот били начислявани от „.....“ ЕАД по прогнозни месечни вноски, като след края на отоплителния период били

изготвяни изравнителни сметки на база реален отчет на уредите за дялово разпределение в съответствие с разпоредбата на чл. 71 от Наредба .. от 28 май 2004 г. за топлоснабдяването.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК ответникът е подал писмен отговор на исковата молба, с който оспорва исковете като неоснователни. Оспорва качеството си потребител на топлинна енергия за процесния топлоснабден имот. Оспорва исковете по размер – сочи, че претендираните суми не съответстват по количествени и качествени показатели на доставената топлинна енергия. Не оспорва, че претендираните от ищеца суми съответстват на тези, които са начислени и фигурират в счетоводната система на „.....“ ЕАД, не оспорва и че за процесния период не е имало плащания от ответника. В условията на евентуалност прави възражение за изтекла погасителна давност. Претендират се разноси.

В проведеното по делото открито съдебно заседание ищецът поддържа предявените искове.

С молба от 29.01.2024 г. (на лист 117) ответникът, чрез процесуалния си представител моли съда да постанови решение, с което да отхвърли предявените искове.

Като разгледа доказателствата по делото с оглед твърденията и възраженията на страните съдът намира за установена следната фактическа обстановка:

С доклада по делото на основание чл. 153 ГПК вр. чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК съдът е отделил като безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните обстоятелствата, че в рамките на исковия период сградата етажна собственост, в която се намира процесният имот, е била топлоснабдена, както и че претендираните от ищеца суми съответстват на тези, които са начислени и фигурират в счетоводната система на „.....“ ЕАД.

Съгласно Договор за покупко-продажба на жилище, сключен по реда на чл. 117 ЗТСУ № 9, том V (на лист 104 по делото) на 20.04.1994 г. В. М. Д. е придобил правото на собственост върху апартамент, находящ се в гр.

Видно от удостоверение, изх. №/09.12.2014 г., издадено от „.....“ ЕООД (на лист 18 по делото) стар адрес – ж.к. „.....“, ... микрорайон, бл. ... се отнася до многофамилна жилищна сграда с два входа с настоящ адрес: ж.к. „.....“, бл., с вх.

Видно от данъчна декларация за притежаване на недвижими имоти на територията на Република България по чл. 26 ЗМДТ (на лист 105-110), на 31.03.1998 г. В. М. Д. е декларирал като собствен апартамент, находящ се в гр. ..., ж.к. „.....“, бл., вх.

Видно от списък на етажните собственици в сграда на адрес: гр. ..., ж.к. „.....“, бл., вх. (на лист 22), приложен към Протокол за проведено общо събрание на етажните собственици на 21.07.2002 г., като собственик на апартамент .. в сградата е вписан В. М. Д..

Съгласно представените на лист 73-74 формуляри за отчет, носещи подписа на ответника и неоспорени от него, на 27.05.2020 г. и на 11.05.2021 г. са извършени отчети на уредите в имота.

Съгласно индивидуална справка за използвана топлинна енергия за периода 01.05.2019 г. – 30.04.2020 г. (на лист 71) потребената в имота топлинна енергия е на стойност 1384,71 лева.

Съгласно индивидуална справка за използвана топлинна енергия за периода 01.05.2020 г. – 30.04.2021 г. (на лист 72) потребената в имота топлинна енергия е на стойност 1275,88 лева.

Съгласно съобщение към фактура №/31.07.2020 г. (на лист 23-24) начислените суми за топлинна енергия за периода 01.05.2019 г. – 30.04.2020 г. за процесния имот са в размер на 1507 лева. Срокът за плащане на фактурата е 14.09.2020 г.

Съгласно съобщение към фактура №/31.07.2021 г. (на лист 25-26) дължимите суми за топлинна енергия за периода 01.05.2020 г. – 30.04.2021 г. за процесния имот са в размер на 1242,37 лева. Срокът за плащане на фактурата е 14.09.2021 г.

Съгласно заключението на съдебно-техническата експертиза (на лист 77-79), което съдът кредитира като компетентно изготвено и обосновано, общият топломер в абонатната станция се отчита по електронен път в началото на всеки месец. Посредством т.н. „терминал“ се сменя показанието на топлинна енергия в 0.00 часа на първо число от месеца. За процесния период м.10.2019 г.- м.04.2021 г. за процесния имот фирмата за дялово разпределение е „.....“ ООД. Начислявана топлинна енергия за отопление на имот за процесния период е за 4 броя отоплителни тела с монтирани индивидуален разпределител на разход за отопление, като отчетите са

извършени от фирмата за дялово разпределение на 27.05.2020 г. и на 11.05.2021 г., за което са съставените формуляри за отчет с подпис на клиент. За процесния период начислявана топлинна енергия, отдадена от сградна инсталация е в съответствие с нормативната база и е изчислявана съгласно формулата в Наредба № 16-334/06.04.2007 г. и измененията и допълнения от 01.06.2014 г. на база пълната отопляема кубатура в размер на 201,00 куб.м. съгласно Акт за разпределение на жилищната сграда, предоставен на вещото лице от ТР „...“. За отчетния период 01.05.2019 г.-30.04.2021 г. начислявана топлинна енергия за битова гореща вода е въз основа отчетите на 2 броя водомери за топла вода, отчитан след края на отоплителния сезон. Отчетите на водомера са извършени от фирмата за дялово разпределение на 27.05.2020 г., на 11.05.2021 г. и носят подписа на клиент, като същите са представени на вещото лице. Вещото лице счита, че изчисленията извършени от фирмата за дялово разпределение са в съответствие с действащата Наредба № 16-334, включително изменения и допълнения от 01.06.2014 г. и от 9.06.2015 г. От фирма „...“ ООД са изготвени индивидуални справки за използвана топлинна енергия за отчетените период 01.05.2019 г.- 30.04.2021 г. Вещото лице посочва, че размерът на сумите за потребена топлинна енергия за отопление на сградната инсталация, за имот и за битова гореща вода са в общ размер на 2660,59 лева. Съгласно справка за дялово разпределение на лист 27 по делото начислените суми за услугата „дялово разпределение за периода 01.05.2019 г. – 30.04.2021 г. е в размер на 68,09 лева. Вещото лице дава заключение, че за процесния период 01.05.2019 г. - 30.04.2021 г. начислените суми за топлинна енергия по прогнозно потребление, както и извършените в края на отоплителния сезон изчисления на реалното потребление на топлинна енергия и извършеното изравняване са в съответствие с действащите нормативни актове. Технологичните разходи в абонатната станция са приспаднати от топлопреносното предприятие. Същите са изчислявани за всеки месец по реда на чл. 58, ал. 2 от Наредба № 16-334. Изчисленията са направени съгласно методика и формули в приложение към чл. 61, ал.1, т.4.1. приложени в Наредба № 16- 334. Вещото лице посочва, че общият топломер с фабричен № ... за процесния период е преминавал на метрологични проверки през установения 2-годишен период и при проверките не са констатирани отклонения извън допустимите стойности.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, съгласно разпоредбите на 235 ГПК, установи следното от правна страна:

Предявени са по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК обективно кумулативно съединени установителни иски с правна квалификация по чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

По иска с правна квалификация чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ за цената на доставена топлинна енергия:

По този иск в тежест на ищеца е да докаже съществуването на облигационно правоотношение между страните през исковия период с предмет – доставка на топлинна енергия за битови нужди; качеството на ответника на клиент на топлинна енергия за битови нужди през исковия период; че до процесния имот, който е топлоснабден, е доставена топлинна енергия на стойност претендираната сума; че през исковия период е извършвана услугата дялово разпределение, както и че стойността ѝ възлиза на претендираната сума.

Първата предпоставка за основателност на иска по чл. 79, ал. 1 ЗЗД, във вр. с чл. 150 ЗЕ, е наличието на валидно възникнало договорно правоотношение между страните за продажба и доставка на топлинна енергия на основание чл. 149 ЗЕ.

Продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от ДКЕВР, на основание чл. 150 ЗЕ. Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл. 140, ал. 1, т. 2 на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинна енергия при условията и по реда, определени в наредбата по чл. 36, ал. 3 ЗЕ. На основание чл. 153, ал. 6 ЗЕ, клиентите в сграда – етажна собственост, които прекратят топлоподаването към отоплителните тела в имотите си, остават клиенти на

топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация и от отоплителните тела в общите части на сградата.

В конкретния случай, при съвкупната преценка на представените по делото доказателства – Договор за покупко-продажба на жилище, сключен по реда на чл. 117 ЗТСУ № 9, том V от 20.04.1994 г. (на лист 104 по делото); удостоверение, изх. №/09.12.2014 г., издадено от „.....“ ЕООД (на лист 18 по делото); данъчна декларация за притежаване на недвижими имоти на територията на Република България по чл. 26 ЗМДТ (на лист 105-110) от 31.03.1998 г., списък на етажните собственици в сграда на адрес: гр. ..., ж.к. „.....“, бл., вх. (на лист 22) и формуляри за отчет от 27.05.2020 г. и на 11.05.2021 г. (на лист 73-74), подписани от ответника, съдът приема за безспорно установено, че ответникът В. М. Д. е собственик на процесния недвижим имот с адрес: гр. ..., ж.к. „.....“, бл., вх.

От заключението на съдебно-техническата експертиза се установи, че начисляването на сумите от „.....“ ЕАД по прогнозен дял и изчисляването на сумите след дяловото разпределение на топлинна енергия са извършени съгласно действащите към периода нормативни актове. Съгласно заключението на съдебно-техническата експертиза начислените суми за топлинна енергия за периода 01.05.2019 г. – 30.04.2021 г. са в размер на 2660,59 лева. Този извод се потвърждава и от представените индивидуални справки за използвана топлинна енергия (л.71-72), съгласно които използваната топлинна енергия в имота за периода 01.05.2019 г. – 30.04.2020 г. е на стойност 1384,71 лева, а за периода 01.05.2020 г. – 30.04.2021 г. – на стойност 1275,88 лева.

По възражението за изтекла погасителна давност:

Съгласно задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 3/18.05.2012 г. по тълк. дело № 3/2011 г. на ВКС, ОСГТК, задълженията на потребителите на предоставяните от топлофикационните дружества стоки и услуги са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен правопораждащ факт – договор, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с

еднакъв или различен размер, поради което същите се погасяват с изтичането на тригодишен давностен срок – арг. чл. 111, б. „в“ ЗЗД, както и лихвите за забава.

Срокът на погасителната давност за задълженията в настоящия случай е бил прекъснат с подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на 28.06.2022 г., като на основание чл. 3, т. 2 ЗМДВИП давностният срок е спрял за периода от 13.03.2020 г. до 22.05.2020 г., т.е. за 70 дни. За процесния период са приложими общите условия, одобрени с решение № ОУ-1/27.06.2016 г. на ДКЕВР.

Съгласно чл. 33, ал. 1 от Общите условия от 2016 г., клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1 и ал. 2 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. От това следва, че денят на изпълнение на задължението за плащане на цената на топлоенергията е определен и с настъпването му задълженията стават изискуеми. От този момент започва да тече и давността за тях съгласно чл. 114, ал. 1 ЗЗД. От гореизложеното, се обуславя извод, че погасени по давност са всички вземания, по отношение на които тригодишният давностен срок от настъпване на техния падеж е изтекъл до 28.06.2022 г., въпреки спирането на давността в периода 13.03.2020 г. – 20.05.2020 г. Поради това, че в настоящия случай се претендират вземания за периода 01.05.2019 г. – 30.04.2021 г., чиято изискуемост настъпва след изтичане на 45 дни от периода, за който се отнасят, никое от претендираните вземания не е погасено по давност.

Предвид изложеното, съдът намира, че предявеният иск следва да бъде уважен за сумата от **2660,59 лева**, а за сумата над 2660,59 лева до пълния предявен размер от 2660,61 лева искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен. Върху сумата от 2660,59 лева се дължи и законна лихва от 28.06.2022 г. до окончателното плащане.

По иска с правна квалификация чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ за цената на услугата „дялово разпределение“:

Съгласно чл. 139, ал. 1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда-етажна собственост се извършва по система за дялово разпределение, като начинът на извършване на дяловото разпределение е регламентиран в ЗЕ

и в действалата към процесния период Наредба № 16-334/06.04.2007 г. за топлоснабдяването, обн. ДВ, бр.34 от 24.04.2007 г. В отношенията между страните са приложими общите условия от 2016 г., като според чл. 22, ал.2 от същите клиентите заплащат на продавача стойността на услугата “дялово разпределение”, извършвана от избрания от тях търговец.

Съгласно чл. 36 от тези ОУ клиентите заплащат цена за услугата “дялово разпределение”, извършвана от избран от клиентите търговец, като стойността ѝ се формира от посочените в т. 1 – 3 компоненти. С оглед изложеното съдът приема, че страните са се съгласили, че именно на ищцовото дружество следва да бъдат заплатени сумите за дялово разпределение на топлинна енергия за процесния период. Установява се от заключението на съдебно-техническата експертиза, че услугата в процесната сграда етажна собственост през периода е била реално извършвана от „...“ ООД, и за нея е начислена сума в размер на 68,09 лева.

Възражението за погасяване на задълженията по давност е неоснователно, тъй като се претендират такива за периода 01.05.2019 г. – 30.04.2021 г. към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 28.06.2022 г. не са изтекли повече от 03 години от настъпване на техния падеж, въпреки спирането на давността за периода 13.03.2020 г. – 20.05.2020 г. Съобразявайки обстоятелството, че сумата от 68,09 лева се претендира като цена на услугата за дялово разпределение за периода 01.05.2019 г. – 30.04.2021 г., включващ 24 месеца и обстоятелството, че съгласно съдебно-техническата експертиза в имота през процесния период е имало четири отоплителни тела с монтирани индивидуални разпределители на разходи за отопление и два водомер за топла вода, което се потвърждава и от представените формуляри за отчет, съдът намира, че сума от 2,84 лева на месец не е прекомерна, съответно предявеният иск следва да бъде уважен в пълния предявен размер от 68,09 лева. Върху сумата от **68,09 лева** се дължи и законна лихва от 28.06.2022 г. до окончателното плащане.

По иска с правна квалификация чл. 86, ал. 1 ЗЗД за обезщетение за забавя върху главницата за цена за топлинна енергия:

По този в тежест на ищеца е да докаже съществуването на главен дълг,

изпадането на длъжника в забава и че дължимото обезщетение за забава е в размер на претендираната сума.

По отношение режима на забавата за дължими суми за топлинна енергия за периода са приложими Общите условия към договора, одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016 г. на КЕВР, в сила от 13.08.2016 г. Съгласно чл. 33, ал. 1 от Общите условия от 2016 г., клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Лихва за забава обаче на основание чл. 33, ал. 3 вр. ал. 2 вр. чл. 32, ал. 3 от Общите условия от 2016 г. започва да се начислява единствено след 45-дневен срок след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки от търговеца.

Съгласно съобщение към фактура № .../31.07.2020 г. (на лист 23-24) начислените суми за топлинна енергия за периода 01.05.2019 г. – 30.04.2020 г. за процесния имот са в размер на 1507 лева. Срокът за плащане на фактурата е 14.09.2020 г. Предвид гореизложеното и обстоятелството, че от заключението на съдебно-техническата експертиза и представената индивидуална справка за използвана топлинна енергия (л.71) се установи, че стойността на реално потребената топлинна енергия за периода е 1384,71 лева, съдът намира, че върху тази сума следва да бъде изчислена лихвата за забава за периода 15.09.2020 г. – 27.05.2022 г. На основание чл. 162 ГПК и при използване на онлайн калкулатора за изчисляване на законна лихва на НАП, съдът определи, че размерът на законната лихва върху задължението за топлинна енергия, изчислена за периода възлиза на 238,50 лева.

Съгласно съобщение към фактура № .../31.07.2021 г. (на лист 25-26) дължимите суми за топлинна енергия за периода 01.05.2020 г. – 30.04.2021 г. за процесния имот са в размер на 1242,37 лева. Срокът за плащане на фактурата е 14.09.2021 г. Предвид гореизложеното, съдът намира, че върху тази сума следва да бъде изчислена лихвата за забава за периода 15.09.2021 г. – 27.05.2022 г. На основание чл. 162 ГПК и при използване на онлайн калкулатора за изчисляване на законна лихва на НАП, съдът определи, че размерът на законната лихва върху задължението за топлинна енергия в размер на 1242,37 лева, изчислена за периода 15.09.2021 г. – 27.05.2022 г. възлиза на 88,01 лева. Така общият размер на законната лихва за забава върху задълженията за топлинна енергия за периода 01.05.2019 г. – 30.04.2021 г.,

изчислена за периода 15.09.2020 г. – 27.05.2022 г. възлиза на сумата от 326,51 лева.

Поради това, съдът намира, че предявеният иск следва да бъде уважен за сумата от **326,51 лева**, а за сумата над 326,51 лева до пълния предявен размер от 332,23 лева искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По иска с правна квалификация чл. 86, ал. 1 ЗЗД за обезщетение за забава върху главницата за цена за услугата „дялово разпределение“:

С общите условия от 2016 г., приложими към договора, не е регламентиран падеж на това задължение, поради което длъжникът изпада в забава след покана – арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД. Ищецът не твърди и не установява да е отправил до ответника покана за заплащането на цената на тази услуга, с което действие да го е поставил в забава. Поради това, предявеният иск за обезщетение за забава върху цената на услугата „дялово разпределение“ е неоснователен и следва да бъдат отхвърлен.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски имат ищецът съразмерно на уважената част от исковете, който е поискал присъждане на такива с исковата молба, и ответникът, който е поискал присъждане на такива с отговора на исковата молба.

Ищецът доказва разноски в исковото производство в размер на 97,67 лева за платена държавна такса (платено нареждане на лист 42 по делото), 280 лева депозит за изготвяне на съдебно-техническа експертиза (платежни нареждания на лист 67 и 100), 10 лева държавна такса за издаване на съдебни удостоверения (на лист 93) и 100 лева юрисконсултско възнаграждение, определено от съда по реда на чл. 78, ал. 8 ГПК, или общо 487,67 лева. За заповедното производство ищецът доказва разноски за 61,48 лева държавна такса (платежно нареждане на лист 10 от ч.гр.д. № 34761/2022) и 50 лева юрисконсултско възнаграждение, или общо 111,48 лева. Съразмерно на уважената част от исковете ответникът следва да бъде осъден да заплати на

ищеца сумата от **484,68 лева** разноси в исковото и **110,80 лева** разноси в заповедното производство.

Ответникът претендира присъждане на разноси за заплатен, съгласно договор за правна защита и съдействие (на лист 50) адвокатски хонорар в размер на 500 лева. С исковата молба (л.8) ищецът е направил възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, което съдът намира за основателно. Същевременно, Наредба № 1/2004 за минималните размери на адвокатските възнаграждения не обвързва българските съдилища, поради това, че е приета от колективен орган на адвокатурата без нормативен контрол в противоречие с практиката на Съда на ЕС и чл. 101, ал. 1 и 2 ДФЕС (Решение по съединени дела C-427/16 и C-428/16 *ЧЕЗ Електро България*) и съдът не обосновава преценката си на хонорара с определените там размери. Поради това, съдът намира, че на ответника следва да бъде определена сумата от 300 лева за адвокатско възнаграждение. Съразмерно на отхвърлената част от исквете, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата от **1,84 лева**.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявени по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК от „.....“ ЕАД, установителни иски с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, че **В. М. Д.**, ЕГН: *****, с адрес: гр. ..., ж.к. „.....“, бл., вх. **ДЪЛЖИ** на „.....“ ЕАД, ЕИК:, със седалище и адрес на управление: гр. ..., ул. „....“, следните суми: **2660,59 лева** – главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия за периода 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г.; сумата от **326,51 лева** – мораторна лихва за забава за периода 15.09.2020 г. – 27.05.2022 г.; сумата от **68,09 лева** – главница за дялово разпределение за периода 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва върху двете главници, считано от 28.06.2022 г. до окончателното изплащане на сумите – част от задължения, за които е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 34761/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 161. състав.

ОТХВЪРЛЯ иска с правна квалификация чл. 79, ал. 1, предл. първо

ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ за главница за незаплатена топлинна енергия за сумата над **2660,59 лева до пълния предявен размер от 2660,61 лева**; иска с правна квалификация чл. 86, ал. 1 ЗЗД за мораторна лихва за забава за сумата над **326,51 лева до пълния предявен размер от 332,23 лева** и иска с правна квалификация чл. 86, ал. 1 ЗЗД за мораторна лихва върху главницата за услугата „дялово разпределение“, изчислена за периода 01.07.2019 г. – 27.05.2022 г.

ОСЪЖДА В. М. Д., ЕГН: *****, с адрес: гр. ..., ж.к. „.....“, бл., вх., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК да заплати на „.....“ ЕАД, ЕИК:, със седалище и адрес на управление: гр. ..., ул. „...“, сумата от **484,68 лева** разноси в исковото и **110,80 лева** разноси в заповедното производство съразмерно на уважената част от исковите.

ОСЪЖДА „.....“ ЕАД, ЕИК:, със седалище и адрес на управление: гр. ..., ул. „...“, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК да заплати на **В. М. Д.**, ЕГН: *****, с адрес: гр. ..., ж.к. „.....“, бл., вх., сумата от **1,84 лева** разноси в производството съразмерно на отхвърлената част на исковите.

Решението е постановено при участието на трето лице – помагач - „.....“ ООД на страната на ищеца – „.....“ ЕАД.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____